

Arrest

nr. 154 638 van 15 oktober 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X
in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIII^{ste} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, dat Spaans staatsburger is, op 11 juni 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 april 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om tot terugbrenging (bijlage 20) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 april 2015 tot afgifte van een bevel tot terugbrenging (bijlage 38).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DIERICKX, die loco advocaat T. HERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. CEURVELTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. De moeder van verzoekster kwam op 15 oktober 2014 toe op Belgisch grondgebied en legde diezelfde dag een aankomstverklaring (bijlage 3) af bij het gemeentebestuur van Ninove. Zij werd toegelaten tot verblijf tot 13 januari 2015. Zij was vergezeld van haar twee minderjarige kinderen, die beiden in het bezit werden gesteld van een melding van aanwezigheid (bijlage 3ter).

1.2. Zowel verzoekster als haar broer M. M. E. D. dienden op 26 november 2014 een aanvraag in van een verklaring van inschrijving (bijlage 19) als houder van toereikende bestaansmiddelen.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) nam op 17 april 2015 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel tot terugbreng (bijlage 20). Verzoekster werd hiervan op 12 mei 2015 in kennis gesteld.

De eerste bestreden beslissing luidt als volgt:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL TOT TERUGBRENGING

In uitvoering van artikel 51, § 2 tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving die op 26/11/2014 werd ingediend voor: Naam: M.(...) N.(...) M.(...), I.(...) H.(...), Nationaliteit Spanje; Geboortedatum: (...), Geboorteplaats: (...), Identificatienummer in het Rijksregister: (...), verblijvende te (...) om de volgende reden geweigerd:

Reden van de beslissing:

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie: Voor het minderjarige kind werd op dd. 03/02/2014 een aanvraag ingediend als beschikker van voldoende bestaansmiddelen (art. 50§ 2,4" van het KB van 08.10.1981). Tot staving van de aanvraag werden een aantal documenten voorgelegd, waaronder: een kopie van het Spaans paspoort, een kopie van het geboortecertificaat, de toestemming van de vader (M.(...) P.(...)) tot verblijf bij moeder in België, een kopie van het Kameroens paspoort van de vader, een kopie van het familieboekje, een verklaring van het Neutraal Ziekenfonds Vlaanderen, een schoolattest dd. 10/10/2014 (basisschool (...), sollicitatiebewijzen van de moeder (N.(...) M.(...) G.(...)), bewijzen van inschrijving als werkzoekende (VDAB dd. 01/12/2014 en Actiris dd. 03/02/2015), inschrijving bij interimkantoren ((...) dd. 01/12/2014 en (...) dd. 29/11/2014) en het interimcontract van de moeder (...) van 23/03/2015 tot 27/07/2015. Op basis van de documenten in het dossier kan echter niet worden vastgesteld dat de minderjarige aan de voorwaarden voldoet om het verblijfsrecht als beschikker van voldoende bestaansmiddelen overeenkomstig art. 40, §4, eerste lid, 2° van de wet van 15.12.1980 en tweede lid en art. 50, §2,4° te kunnen genieten. Overeenkomstig art. 40, §4, eerste lid, 2° dient een beschikker aan te tonen over voldoende bestaansmiddelen te beschikken om te kunnen voorkomen ten laste te vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Bijkomend wordt in het tweede lid van dit wetsartikel toegelicht dat de bestaansmiddelen minimaal ter waarde moeten zijn van het bedrag onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend en dat bij de beoordeling van de bestaansmiddelen rekening moet gehouden worden met de persoonlijke situatie van betrokkene, waaronder de aard en regelmaat van het inkomen, alsook de gezinslast.

Uit de aangeleverde bewijzen kan afgeleid worden dat mevrouw N.(...) M.(...) G.(...) op zoek ging naar tewerkstelling in België. Op basis van het voorgelegde interimovereenkomst kan afgeleid worden dat mevrouw N.(...) M.(...) een economische activiteit uitoefent in België. Er werd echter geen enkel bewijsstuk voorgelegd waaruit kan opgemaakt worden hoeveel het eigenlijke inkomen uit de tewerkstelling bedraagt en met welke regelmaat de moeder van het kind over het inkomen kan beschikken bij gebrek aan loonstroken. Vandaar dat met de eigenlijke tewerkstelling van de moeder en het verkregen inkomen uit die tewerkstelling geen rekening kan worden gehouden, Gewoonweg veronderstellen, gezien de tewerkstelling, dat de moeder dus wel degelijk over voldoende geld kan beschikken zonder dat er werd aangetoond over welk bedrag zij kan beschikken om in het levensonderhoud te voorzien. is dus helemaal geen optie.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat er niet is aangetoond dat het minderjarige kind over een geldige ziektekostenverzekering beschikt, die de risico's in België dekt voor een verblijf van meer dan 3 maanden zoals vereist overeenkomstig art. 50, §2, 4" van het voornoemde KB. De aangeleverde verklaring van het Neutraal Ziekenfonds Vlaanderen verwijst naar de opstart van de inschrijving, na afgifte van een gezinssamenstelling door het gemeentebestuur. Nergens uit de stukken van het administratief dossier kan blijken dat de effectieve inschrijving bij het Neutraal Ziekenfonds Vlaanderen gebeurde.

Een verblijf van meer dan drie maanden kan aan het minderjarige kind bijgevolg niet worden toegestaan.

Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling op dit ogenblik geen aanspraak maakt op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Na afweging van de algemene belangen van de samenleving enerzijds en de individuele belangen van de vreemdeling anderzijds, waarbij dient gewezen te worden op de omstandigheid dat er nooit sprake is geweest van rechtmatig verblijf in hoofde van het kind en het feit dat er geen objectieve belemmeringen zijn aangetoond om in het land van herkomst verderop te groeien en een gezinsleven op te bouwen, wordt het niet onredelijk geacht om aan de mevrouw N.(...) M.(...) G.(...) (...) het bevel te geven om de zogenaamde M.(...) N.(...) M.(...), I.(...) H.(...), geboren te (...) op (...), van Spaanse nationaliteit, binnen de dertig dagen terug te brengen naar de plaats vanwaar hij gekomen is of naar de plaats waar het kind legaal kan binnenkomen en verblijven.”

1.4. Eveneens op 17 april 2015 trof de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing houdende bevel tot terugbrenging (bijlage 38). De moeder van verzoekster werd hiervan op 12 mei 2015 in kennis gesteld.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“BEVEL TOT TERUGBRENGING

Afgegeven in toepassing van artikel 118 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

In uitvoering van de beslissing van de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft of van zijn gemachtigde, wordt aan N.(...) M.(...) G.(...) geboren te (...) op (...) van Kameroense nationaliteit verblijvende te (...), bevel gegeven om de genaamde M.(...) N.(...) M.(...), l.(...) H.(...) geboren te (...), op (...), van Spaanse nationaliteit verblijvende te (...), binnen dertig dagen terug te brengen naar de plaats vanwaar hij gekomen is of naar de plaats waar het kind legaal kan binnenkomen en verblijven.

REDEN VAN MAATREGEL:

Art. 7, al. 1.2°: de vreemdeling die langer in het Rijk verblijft dan de duur van het kori verblijf gemachtigd in toepassing van het internationaal akkoord of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd. ZIE VOORZIJDEN BIJLAGE 20

(...)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel wordt een schending opgeworpen van “het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en ondubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing”, waarbij verder gewag wordt gemaakt van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoekster stelt daarbij het volgende:

“Doordat de bestreden beslissing niet op afdoende en niet op correcte wijze is gemotiveerd.

Terwijl de formele en materiële motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, een uitdrukkelijke en vooral afdoende motivering van een dergelijke beslissing vereisen.

Zodat de kwestieuze beslissing derhalve niet ten genoegen van rechte heeft aangetoond dat er voldoende redenen voorhanden zijn om de aanvraag gezinshereniging van verzoekende partij te weigeren.

Toelichting:

De Dienst Vreemdelingenzaken weerhoudt volgend element om de aanvraag voor een verklaring van inschrijving van verzoekende partij af te wijzen:

(...)

De Dienst Vreemdelingenzaken is bij haar motivering substantieel in gebreke gebleven: haar beslissing is ondermaats en foutief gemotiveerd.

Geen stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

De aanvraag voor een verklaring van inschrijving ingediend voor verzoekende partij werd geweigerd omdat de minderjarige niet zou voldoen aan de voorwaarde van beschikking van voldoende bestaansmiddelen.

Vooreerst is het absurd om te vereisen dat een minderjarig kind, van acht jaar oud, zelf in staat zou zijn om over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken. Het weze duidelijk dat het in feite gaat om de bestaansmiddelen verworven door mevrouw G.(...) N.(...) M.(...), de moeder en wettelijke vertegenwoordiger van verzoekende partij.

De beslissing werd genomen om reden dat er niet afdoende zou worden aangetoond dat de moeder van verzoekende partij over voldoende bestaansmiddelen beschikt. Er werden nochtans verschillende bewijsstukken voorgelegd waaruit blijkt dat mevrouw N.(...) M.(...) op regelmatige basis via interimovereenkomsten werkt en voldoende op zoek gaat naar werk.

Op heden heeft zij bovendien vooruitzicht op vast werk, dewelke volledig verstoord kan worden door de negatieve beslissingen die werden genomen ten aanzien van verzoekende partij.

Gelet op voorgaande, kan bezwaarlijk beweerd worden dat er een reëel risico zou bestaan dat verzoekende partij of zijn familie ten laste van de Belgische openbare overheden zouden vallen.

Niet aangetoond over een geldige ziektekostenverzekering te beschikken

Bij de aanvraag werd een verklaring voorgelegd van het Neutraal Ziekenfonds Vlaanderen dat verwijst naar de opstart van de inschrijving, na afgifte van een gezinssamenstelling door het gemeentebestuur. Deze verklaring werd niet aanvaard als het bewijs van een effectieve inschrijving bij het Neutraal Ziekenfonds Vlaanderen.

Intussen is de inschrijving bij het ziekenfonds echter volbracht, hetgeen blijkt uit de bijgevoegde stukken. Het overmaken van deze stukken moet voldoende zijn om aan te tonen dat verzoekende partij over een geldige ziektekostenverzekering beschikt.

De Dienst Vreemdelingenzaken blijft dan ook zwaar in gebreke in onderhavig dossier. Men dient de elementen in hun geheel te bekijken, waaruit overduidelijk blijkt dat het gezin van verzoekende partij beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

Klaarblijkelijk acht men het zelfs niet nodig dit na te gaan.

De beslissing werd dan ook niet op afdoende wijze gemotiveerd.

Het middel is gegrond.”

In een tweede middel wordt de schending aangevoerd van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. Hierbij stelt verzoekster het volgende:

“Doordat het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de genomen beslissing dient voort te spruiten uit een zorgvuldig onderzoek en een beslissing moet zijn die door ieder ander redelijk denkend mens of orgaan zou kunnen worden genomen en die men als een redelijk verantwoorde beslissing zou kunnen zien en aanvaarden.

Terwijl de Dienst Vreemdelingenzaken zich nooit geïnformeerd heeft naar de exacte inkomsten van verzoekende partij en toch beslist heeft een weigeringsbeslissing aan verzoekende partij te betekenen. Zodat de bestreden beslissing geenszins op redelijke wijze werd genomen, nu de Dienst Vreemdelingenzaken de aanvraag heeft afgewezen op basis van enkele elementen die zij hoegenaamd niet motiveert.

Toelichting:

Het redelijkheids- en voorzorgsbeginsel verplicht de overheid bij het nemen van beslissingen de nodige terughoudendheid aan de dag te leggen.

Op geen enkel ogenblik heeft de Dienst Vreemdelingenzaken mevrouw N.(...) M.(...) op de hoogte gebracht van het feit dat haar exacte inkomsten dienden worden voorgelegd.

Indien de Dienst Vreemdelingenzaken het dossier enigszins zorgvuldig had onderzocht, dan zou nooit tot een weigering van de aanvraag gezinshereniging en van de aanvraag voor verklaring tot inschrijving van verzoekende partij zijn besloten, nu blijkt dat mevrouw N.(...) M.(...) zelf beschikt over toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

Niet enkel werkt zij op regelmatige basis via interimovereenkomsten en heeft zij vooruitzichten op vast werk, zij beschikt hier bovendien over familie in België die steeds bereid zijn financieel te helpen.

Verzoekende partij voldoet aldus aan de noodzakelijke voorwaarden om verklaring tot inschrijving te bekomen.

Tóch meent de Dienst Vreemdelingenzaken haar dit verder verblijf in België te moeten weigeren.

De Dienst Vreemdelingenzaken beslist onvoldoende gefundeerd tot de weigering van de aanvraag gezinshereniging zonder rekening te houden met de hierboven aangehaalde argumenten, hetgeen niet redelijk is.

Ook dit middel is derhalve gegrond.”

Als bijlage bij het verzoekschrift wordt een attest van lidmaatschap gevoegd van het Neutraal Ziekenfonds Vlaanderen op datum van 18 mei 2015.

2.2. Wegens hun inhoudelijke verwevenheid worden beide hierboven aangevoerde middelen gezamenlijk behandeld.

2.3. Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). De Raad wijst erop dat het tegelijk aanvoeren van de schending van de formele en de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is. Een gebrek aan deugdelijke formele motivering maakt het de verzoekende partijen immers onmogelijk om uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is (cf. RvS 14 juli 2004, nr. 133.900). Bijgevolg dient vastgesteld dat, ofschoon verzoekende partij zich steunt op artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet, uit de middelen blijkt dat zij de motieven die aan de grondslag van de bestreden beslissing liggen kent, doch betwist dat deze motieven de bestreden beslissing kan dragen. De

verzoekende partij voert met andere woorden de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Immers betreft het nagaan of de motieven pertinent zijn, de materiële motiveringsplicht (cf. RvS 26 februari 2003, nr. 116.486).

2.4. De Raad mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223 931).

2.5. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221 475).

2.6. Zowel bij het beoordelen van de motiveringsplicht als bij de beoordeling van het zorgvuldigheidsbeginsel, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.7. Verzoekster diende op 26 november 2014 een aanvraag in van een verklaring van inschrijving (bijlage 19) als houder van toereikende bestaansmiddelen (zie punt 1.2). De *in casu* toepasselijke wetsbepalingen, waarvan gewag wordt gemaakt in de bestreden beslissing, zijn artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en tweede lid van de vreemdelingenwet en artikel 50, § 2, 4° van het van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit).

Artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en tweede lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“(…)

§ 4

Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij:

(…)

2° hetzij voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk, en over een verzekering beschikt die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt;

(…)

De in het eerste lid, 2° en 3°, bedoelde bestaansmiddelen moeten minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.

(…)”

Artikel 50, § 2, 4° van het vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

“(…)

§ 2

Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient de burger van de Unie naargelang het geval de volgende documenten over te maken:

(…)

4° burger van de Unie bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° van de wet:

a) het bewijs van voldoende bestaansmiddelen, waarbij onder andere een invaliditeitsuitkering, een vervroegd pensioen, een ouderdomsuitkering of een uitkering van de arbeidsongevallen- of beroepsziektenverzekering in aanmerking worden genomen. Zowel middelen waarover de burger van

de Unie in eigen hoofde beschikt, als bestaansmiddelen die hij daadwerkelijk verkrijgt via een derde, worden in aanmerking genomen; en
b) een ziektekostenverzekering;
(...)"

2.8. Bij de aanvraag van verklaring van inschrijving (bijlage 19) van 26 november 2014 werden het Spaans paspoort van verzoekster voorgelegd, alsook haar geboorteakte, een toestemming van haar vader tot verblijf bij haar moeder in België, een kopie van het paspoort van haar vader, een kopie van het familieboekje, een schrijven van het Neutraal Ziekenfonds Vlaanderen en een attest van inschrijving in een school. Binnen de drie maanden, ten laatste op 25 februari 2015, dienden er blijkens de aanvraag (bijlage 19) bewijzen van voldoende bestaansmiddelen en een bewijs van ziektekostenverzekering te worden overlegd. Naderhand werden volgende documenten overgemaakt die betrekking hadden op de situatie van de moeder van verzoekster: een grote hoeveelheid mailverkeer naar aanleiding van sollicitaties, een attest van de VDAB, een attest van Actiris, een aantal inschrijvingen bij interimkantoren en een interimcontract voor een halfzijdse betrekking van 23 maart tot 27 juli 2015.

2.9. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat een verblijf van meer dan drie maanden diende te worden geweigerd omdat de gemachtigde van de staatssecretaris, na een onderzoek van de voorgelegde stukken aangaande de tewerkstelling van de moeder van verzoekster, van oordeel is dat niet was voldaan aan de vereiste van voldoende bestaansmiddelen in hoofde van verzoekster en er geen bewijs was van een geldige ziektekostenverzekering: *"(...)Uit de aangeleverde bewijzen kan afgeleid worden dat mevrouw N.(...) M.(...) G.(...) op zoek ging naar tewerkstelling in België. Op basis van het voorgelegde interimovereenkomst kan afgeleid worden dat mevrouw N.(...) M.(...) een economische activiteit uitoefent in België. Er werd echter geen enkel bewijsstuk voorgelegd waaruit kan opgemaakt worden hoeveel het eigenlijke inkomen uit de tewerkstelling bedraagt en met welke regelmaat de moeder van het kind over het inkomen kan beschikken bij gebrek aan loonstroken. Vandaar dat met de eigenlijke tewerkstelling van de moeder en het verkregen inkomen uit die tewerkstelling geen rekening kan worden gehouden, Gewoonweg veronderstellen, gezien de tewerkstelling, dat de moeder dus wel degelijk over voldoende geld kan beschikken zonder dat er werd aangetoond over welk bedrag zij kan beschikken om in het levensonderhoud te voorzien.is dus helemaal geen optie.*

Tot slot dient te worden opgemerkt dat er niet is aangetoond dat het minderjarige kind over een geldige ziektekostenverzekering beschikt, die de risico's in België dekt voor een verblijf van meer dan 3 maanden zoals vereist overeenkomstig art. 50, §2, 4" van het voornoemde KB. De aangeleverde verklaring van het Neutraal Ziekenfonds Vlaanderen verwijst naar de opstart van de inschrijving, na afgifte van een gezinssamenstelling door het gemeentebestuur. Nergens uit de stukken van het administratief dossier kan blijken dat de effectieve inschrijving bij het Neutraal Ziekenfonds Vlaanderen gebeurde.
(...)"

2.10. In tegenstelling tot wat verzoekster lijkt aan te geven, vereisen noch artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en tweede lid van de vreemdelingenwet noch artikel 50, § 2, 4° van het vreemdelingenbesluit dat zijzelf als minderjarige de vereiste voldoende bestaansmiddelen dient te generen. Ook de bestreden beslissing vereist niet, zoals verzoekster erin lijkt te lezen, dat zijzelf als minderjarige zou moeten instaan voor stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

2.11. Verzoekster meent dat uit de bewijsstukken blijkt dat haar moeder op regelmatige basis via interimovereenkomsten werkt en voldoende op zoek gaat naar werk. Zij brengt echter niets in tegen de vaststelling van de gemachtigde van de staatssecretaris, die moet beoordelen of de burger van de Unie *"voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt"*, dat er weliswaar aangetoond wordt dat haar moeder een economische activiteit tracht te ontplooiën in België, maar dat *"geen enkel bewijsstuk (wordt) voorgelegd waaruit kan opgemaakt worden hoeveel het eigenlijke inkomen uit de tewerkstelling bedraagt en met welke regelmaat de moeder van het kind over het inkomen kan beschikken bij gebrek aan loonstroken."* De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier niet kan worden afgeleid op welke 'netto' bestaansmiddelen verzoekster als minderjarig kind een beroep zou kunnen doen. De gemachtigde van de staatssecretaris besloot dan ook het volgende: *"Vandaar dat met de eigenlijke tewerkstelling van de moeder en het verkregen inkomen uit die tewerkstelling geen rekening kan worden gehouden, Gewoonweg veronderstellen, gezien de tewerkstelling, dat de moeder dus wel degelijk over voldoende geld kan beschikken zonder dat er werd aangetoond over welk bedrag zij kan beschikken om in het levensonderhoud te voorzien, is dus helemaal geen optie."* Door thans louter te poneren dat haar moeder uitzicht heeft op vast werk *"dewelke volledig verstoord kan worden door de negatieve beslissingen die werden genomen ten aanzien van verzoekende partij"* en er dus bezwaarlijk kan worden beweerd dat verzoekster en haar familie ten laste zouden vallen van de Belgische overheid, slaagt verzoekster er niet in om de concrete

motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. De Raad stelt vast dat de gemachtigde van de staatssecretaris geenszins kennelijk onredelijk te werk ging door te vereisen dat een concreet bedrag wordt aangetoond om de bestaansmiddelen in hoofde van verzoekster te kunnen beoordelen.

2.12. Verzoekster stelt in haar tweede middel dat de gemachtigde van de staatssecretaris nergens heeft aangegeven dat de *“exacte inkomsten”* van haar moeder dienden te worden aangegeven en dat, indien het dossier grondig onderzocht zou zijn, er nooit tot een weigering zou besloten zijn omdat haar moeder wel over voldoende bestaansmiddelen beschikt. Volgens verzoekster werkt haar moeder op regelmatige basis via interimovereenkomsten en is er familie aanwezig in België die bereid is financieel te helpen. De Raad stelt vast dat inderdaad nooit uitdrukkelijk werd gevraagd aan verzoekster om zijn exacte inkomsten te bewijzen, maar uit het administratief dossier blijkt wel dat haar werd gevraagd om *“ten laatste op 25/02/2015”* een *“bewijs van voldoende bestaansmiddelen”* voor te leggen. De overheid mag van burgers van de Unie verlangen dat zij voor zichzelf en voor hun familieleden over een verzekering beschikken die de ziektekosten in de gastlidstaat volledig dekt, en over voldoende bestaansmiddelen om tijdens hun verblijf niet ten laste te komen van het sociaalebijstandstelsel van de lidstaat (HvJ 23 februari 2010, nr. C-480/08, Teixeira, r.o. 42). Het komt geenszins kennelijk onredelijk over dat de gemachtigde van de staatssecretaris van verzoekster concrete informatie over het bedrag van deze bestaansmiddelen verlangt om, rekening houdend met de concrete situatie van haar gezin, te kunnen beoordelen of verzoeker als minderjarige *“voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk”* zoals artikel 40, §4, 2° van de vreemdelingenwet voorschrijft.

2.13. Wat het bewijs van ziektekostenverzekering betreft, wijst verzoekster in haar eerste middel op het schrijven van het Neutraal Ziekenfonds Vlaanderen dat werd voorgelegd waarin wordt vermeld dat de eigenlijke inschrijving kan plaatsvinden na het afleveren van een document van gezinssamenstelling door de gemeente. In het administratief dossier bevindt zich nergens een document van werkelijk lidmaatschap van het ziekenfonds, waardoor de gemachtigde van de staatssecretaris in de bestreden beslissing rechtsgeldig kon vaststellen dat *“Nergens uit de stukken van het administratief dossier kan blijken dat de effectieve inschrijving bij het Neutraal Ziekenfonds Vlaanderen gebeurde.”* In zoverre verzoekster vervolgens verwijst naar het thans bij haar verzoekschrift gevoegde attest van lidmaatschap van het Neutraal Ziekenfonds Vlaanderen, wijst de Raad erop dat hiermee geen rekening kan worden gehouden. Dit stuk dateert immers pas van 18 mei 2015 en werd meer dan een maand na het nemen van de bestreden beslissing opgemaakt, waardoor de gemachtigde van de staatssecretaris hiermee onmogelijk rekening kon houden. Bijgevolg kan verzoekster geenszins dienstig een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in de bestreden beslissing aanvoeren door naar dit stuk te verwijzen. Ook de Raad kan hiermee geen rekening houden, aangezien hij in het voorliggende geschil overeenkomstig artikel 39/2 van de vreemdelingenwet optreedt als annulatierechter en de regelmatigheid van een bestuurshandeling dient te beoordelen in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (RvS 2 juli 2008, nr. 2982 (c)).

2.14. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke feitelijke en juridische overwegingen en de motieven staan niet in kennelijke wanverhouding tot het besluit. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris bepaalde elementen niet of niet voldoende zou hebben onderzocht. Er is geen sprake van een schending van de motiveringsplicht, noch van het redelijkheids-, of het zorgvuldigheidsbeginsel.

De middelen aangevoerd tegen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zijn ongegrond.

De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend vijftien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

F. TAMBORIJN